

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Sylvy Šiškeové a soudců Ivo Pospíšila a Petra Pospíšila v právní věci žalobce: **N. D. U.**, zast. Mgr. Barborou Černou, advokátkou se sídlem Čimická 717/34, Praha 8, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 9. 2025, č. j. OAM-616/ZA-ZA11-HA06-2025, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 27. 1. 2026, č. j. 13 Az 29/2025 - 24,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalovaný neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle § 12 až § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Proti tomuto rozhodnutí se žalobce bránil u Městského soudu v Praze, který žalobu zamítl rozsudkem označeným v záhlaví.

[2] Žalobce (stěžovatel) v kasační stížnosti nesouhlasí s vypořádáním své žalobní námítky týkající se neudělení humanitárního azylu. Posouzení ze strany městského soudu je podle něj stereotypní a zjednodušující a nezohledňuje individuální okolnosti stěžovatelova azylového příběhu. Městský soud se sice zmínil o listině vyjadřující se ke zdravotnímu stavu jeho otce, ale odmítl ji provést jako důkaz s argumentem, že se o otce může postarat stěžovatelova matka. Tento závěr je podle stěžovatele nedostatečně odůvodněný.

[3] Městský soud dále uvedl, že v průběhu soudního řízení došlo k legislativní změně a stěžovateli by nemohl být humanitární azyl udělen, i kdyby soud žalobě vyhověl. Soud však nesmí nahradit přezkum zákonnosti úvahou o „neúčelnosti“ zrušení rozhodnutí. To, že by v dalším řízení nebylo možné humanitární azyl udělit, není důvodem pro to, aby soud rezignoval na řádný přezkum zákonnosti napadeného rozhodnutí. Rozsudek městského soudu je v části týkající se dopadu legislativní změny také nepřezkoumatelný, neboť z něj

není patrné, jaký právní význam měla tato úvaha na zákonnost napadeného rozsudku.

[4] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že stěžovatel polemizuje výhradně s rozhodovací činností městského soudu; argumenty směřující vůči napadenému rozhodnutí však neuplatnil. K věci samé se žalovaný přitom již vyjádřil v řízení před městským soudem.

[5] Kasační stížnost je jako celek přípustná a projednatelná. Vzhledem k tomu, že v předcházejícím řízení u městského soudu rozhodoval specializovaný samosoudce, musí Nejvyšší správní soud (NSS) posoudit, jestli kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele [§ 31 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.)]. Pokud tomu tak není, NSS kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou. Kasační stížnost je přijatelná v případě, kdy se (i) dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či plně řešeny judikaturou NSS, (ii) týká právních otázek, které dosavadní judikatura řeší rozdílně, (iii) pokud je třeba učinit judikaturní odklon, a (iv) pokud by NSS v napadeném rozhodnutí krajského (městského) soudu shledal zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele (usnesení NSS z 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, či ze dne 16. 6. 2021, č. j. 9 As 83/2021-28, č. 4219/2021 Sb. NSS, bod 11).

[6] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[7] NSS se nejprve zabýval tím, zda napadený rozsudek splňuje judikaturní požadavky na přezkoumatelnost soudního rozhodnutí. Městský soud při odůvodnění napadeného rozsudku, včetně vypořádání námítky týkající se neudělení humanitárního azylu, nevybočil z požadavků kladených judikaturou kasačního soudu na odůvodnění soudního rozhodnutí (rozsudek ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005- 4, č. 689/2005 Sb. NSS, a usnesení rozšířeného senátu ze dne 5. 12. 2017, č. j. 2 As 196/2016-123, č. 3668/2018 Sb. NSS).

[8] Stěžovatel dále argumentuje vůči části napadeného rozsudku, v níž se městský soud věnoval legislativní změně účinné od 1. 10. 2025, podle níž již v současnosti nelze udělit azyl z humanitárních důvodů, a mj. tvrdí, že je toto vypořádání nepřezkoumatelné. Nejde však o nosný závěr napadeného rozsudku; podle judikatury NSS přitom kasační argumentace směřující proti právnímu názoru krajského soudu, který nepředstavoval vlastní rozhodovací důvod, a byl učiněn jen nezávazně, *obiter dictum*, není přípustná ve smyslu § 104 odst. 4 s. ř. s. (usnesení NSS ze dne 21. 11. 2007, č. j. 8 As 52/2006 - 74, č. 1655/2008 Sb. NSS). Popsaná část stěžovatelovy kasační argumentace tedy není přípustná.

[9] K námitce stěžovatele týkající se humanitárního azylu je třeba připomenout, že na jeho udělení není právní nárok a rozhodnutí o něm podléhá správnímu uvážení. Jak ke správnímu uvážení uvedl NSS v rozsudku ze dne 22. 1. 2004, č. j. 5 Azs 47/2003 - 48, „*správní rozhodnutí pak podléhá přezkumu soudu pouze v tom směru, zda nevybočilo z mezí a hledisek stanovených zákonem, zda je v souladu s pravidly logického usuzování a zda premisy takového úsudku byly zjištěny řádným procesním postupem. Za splnění těchto předpokladů není soud oprávněn z těchto skutečností dovozovat jiné nebo přímo opačné závěry*“. Městský soud vypořádal žalobní námitku týkající se humanitárního azylu způsobem odpovídajícím judikatuře NSS.

pokračování

[10] Stěžovatel dále namítá, že městský soud neprovedl důkaz listinou (lékařskou zprávou svého otce), a tento závěr nedostatečně odůvodnil. Odůvodnění toho, proč soud neprovedl tento důkaz (bod 16 napadeného rozsudku), však odpovídá judikатурním požadavkům vysloveným v souvislosti s problematikou tzv. opomenutých důkazů (nález Ústavního soudu ze dne 16. 2. 1995, sp. zn. III. ÚS 61/94, či rozsudek NSS ze dne 1. 4. 2008, č. j. 9 Azs 15/2008 - 108).

[11] Kasační soud uzavírá, že městský soud vycházel z relevantní judikatury a jeho závěry jsou s ní v souladu. V projednávané věci ani nedošlo k zásadnímu pochybení, které by mohlo mít dopad do stěžovatelova hmotněprávního postavení. NSS proto odmítl kasační stížnost jako nepřijatelnou (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

[12] O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. (usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS, body 51 až 53). Neúspěšný stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému nevznikly náklady nad rámec běžné činnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. dubna 2026

Sylva Šiškeová
předsedkyně senátu